

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/315/2014
Identifikačné číslo spisu: 1112228648
Dátum vydania rozhodnutia: 24.06.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Eva Sakálová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:1112228648.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne JUDr. L., bývajúcej v G., proti žalovanému MUDr. Z., bývajúcemu v G., o nariadenie predbežného opatrenia a iné, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8 C 161/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. decembra 2013, sp. zn. 3 Co 625/2013, 3 Co 626/2013, 3 Co 627/2013, 3 Co 628/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I uznesením zo 4. októbra 2012, č.k. 8 C 161/2012-29, návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, žalovanému náhradu trov konania nepriznal a žalobkyňu zaviazal na úhradu súdneho poplatku vo výške 33 Eur. Proti uvedenému uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie.

Uznesením Okresného súdu Bratislava I z 19. novembra 2012, č.k. 8 C 161/2012-74, súd uložil žalobkyňi zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti vo výške 66 Eur. O následnej žiadosti žalobkyne o oslobodenie od súdnych poplatkov Okresný súd Bratislava I uznesením z 18. marca 2013, č.k. 8 C 161/2012-112, rozhodol tak, že oslobodenie nepriznal. Proti uvedeným uzneseniam podala žalobkyňa odvolanie.

Žalobkyňa v predmetnej veci podala aj námietku zaujatosti proti vyššej súdnej úradníčke JUDr. I.. O námietke Okresný súd Bratislava I rozhodol uznesením z 13. júna 2013, č.k. 8 C 161/2012-115, tak, že ju nevytlúčil z rozhodovania veci. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 11. decembra 2013, sp. zn. 3 Co 625/2013, 3 Co 626/2013, 3 Co 627/2013, 3 Co 628/2013, uvedené rozhodnutia okresného súdu ako vecne správne v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil (štyrmi výrokmi).

Rozhodnutie odvolacieho súdu (vo všetkých štyroch výrokoch) i rozhodnutia súdu prvého stupňa napadla včas podaným dovolaním žalobkyňa, ktorá ich žiadala zrušiť. V dovolaní namietala nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a zaujatosť predsedu senátu odvolacieho súdu JUDr. V. (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. g/ O.s.p.). V dovolaní okrem iného uviedla, že predseda senátu odvolacieho súdu svojimi postupmi a stanoviskami opakovane úmyselne neposkytol jej právam žiadnu ochranu, v jej veci viedol účelovo nespravodlivý súdny proces a úmyselne nerešpektoval jej ústavne garantované práva.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa s právnickým vzdelaním (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 236 a nasl. O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2014).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolateľkou napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky žiadneho z nich, preto jej dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995, ZSP č. 38/1998 a ZSP č. 23/1998). Treba však podotknúť, že pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. pritom nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až f/ O.s.p. netvrdila a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Z obsahu dovolania vyplýva, že žalobkyňa namieta existenciu vady podľa § 237 písm. g/ O.s.p., teda že v konaní pred odvolacím súdom rozhodoval vylúčený sudca. Podstatou dovolateľkou tvrdených námietok v tejto súvislosti je postup a rozhodovanie sudcu JUDr. Romana Bolebrucha v prejednávanej veci, čo však nie je dôvodom na vylúčenie sudcu (§ 14 ods. 3 O.s.p.) a na námietku zaujatosti vznesenú z týchto dôvodov súd ani neprihliada (§ 15a ods. 5 O.s.p.). Z uvedeného dôvodu dovolací súd túto námietku dovolateľky považuje za neopodstatnenú.

Pokiaľ ide o dôvod dovolania žalobkyne spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., tento je možné preskúmať len v prípade, že dovolanie je prípustné, nakoľko tento, ak by aj bol daný, sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné

podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmananiu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že prípustnosť dovolania nie je daná ani podľa § 237 O.s.p., ani podľa § 239 O.s.p., dovolanie teda smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že v dovolacom konaní mu žiadne nevznikli a tento si ich ani neuplatňoval.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.